

[Stinus.]

Jeg vil gerne complimentere Danida for den lave administrationsprocent, men straks derefter skynde mig at give tilslutning til de dansker, der er fremsat om en udvidelse af Danidas personale. Det er helt klart, at en sådan udvidelse i hvert fald er en nødvendig forudsætning, hvis Danmark skal kunne opretholde den bilaterale bistand i det nuværende omfang. Det mener det radikale venstre at vi skal, bl.a. også fordi det er af betydning, at vi selv, den danske befolkning, kan følge og vurdere nogle konkrete projekter. Der er da også den mulighed, at de erfaringer, vi høster på sådanne projekter, kan anvendes af andre i en større sammenhæng.

Udviklingslandene har fremsat krav om en såkaldt ny økonomisk verdensordning. På FN's 7. ekstraordinære generalforsamling udtalte udenrigsøkonomiministeren forståelse for udviklingslandenes ønsker og sagde bl. a.:

„Vi erkender behovet for ændringerne i velstandsfordelingen mellem verdens nationer. Vi ønsker at tage del i bestræbelser mod dette mål.“

Det radikale venstre deler denne positive holdning til udviklingslandenes ønsker. Vi kan ikke i dag tage stilling til udviklingslandenes krav om en ny økonomisk verdensordning, men vi kommer til at diskutere kravene. Vi kommer til at foretage en vurdering af betydningen af disse krav for det danske samfund. For nogle måneder siden opfordrede FN-Forbundet i et brev til statsministeren regeringen til at tage skridt til at foretage en sådan vurdering. Vi ved ikke, om sådanne skridt er taget. Men en ny økonomisk verdensordning vil ikke kunne undgå at få vidtrækkende betydning for det danske samfund. Det drejer sig bl. a. om en ændring af handels-, told- og råvarepolitikken i udviklingslandenes favør. Sådanne ændringer vil naturligvis medføre helt nye perspektiver i relationerne mellem rige og fattige lande, og andre elementer end bistand vil blive fremherskende. Allerede i dag indtjener udviklingslandene 10 gange så stort et beløb på eksport af råvarer, som de modtager i statslig bistand fra rige lande. Højere og mere stabile råvarepriser vil derfor være af langt større betydning end øget u-landsbistand. Prisstabilisering er nøgle-

ordet på den forestående UNCTAD-4-konference, hvor Danmark får lejlighed til at demonstrere sin gode vilje og vel egentlig aflægge prøve på, hvor imødekommende vi vil være over for udviklingslandenes krav om en ny økonomisk verdensordning.

Jeg vil i øvrigt gerne ligesom den socialdemokratiske ordfører her i dag og i modsætning til hr. Nyboe Andersen henstille til udenrigsministeren, at Danmark på samme måde som Sverige på UNCTAD-4 vil erklære sig parat til at komme udviklingslandenes ønsker om gældssettelse i møde. Udviklingslandenes ønsker om en ny økonomisk verdensordning kan sammenfattes som et krav om en mere retfærdig fordeling af jordens goder. Fordeling må efter det radikale venstres opfattelse være nøgleordet i fremtidens u-landspolitik, en retfærdig fordeling af indkomster, forbrug og ressourcer. Og på et tidspunkt, da det drejer sig om at få den danske befolkning til at forstå rækkevidden af dette, skærer man så ned på beløbet til oplysningsvirksomhed. Man gør det under henvisning til, at oplysningsbevillingen er uden for rammen på 0,7 pct.-mål-sætningen og derfor ikke fredet i forhold til sparebeholdningerne. Det er ikke alene beklageligt, det er uacceptabelt. Oplysningsarbejdet har ifølge loven om internationalt udviklingssamarbejde til formål at udbrede befolkningens kendskab til og forståelse for udviklingslandenes problemer og for betydningen af dansk deltagelse i det internationale udviklingssamarbejde. Og oplysningsarbejdet skal ydermere udføres i overensstemmelse med den resolution om påkaldelse af offentlighedens interesse, som FN's generalforsamling vedtog ved starten af det andet udviklingstiår i 1970. Der ansøges allerede i dag om langt flere midler, end oplysningsbevillingen kan imødekomme. Udviklingen vil medføre stigende behov for midler til oplysning. Det radikale venstre kan ikke gå ind for de foreslåede nedskæringer; nu drejer det sig tværtimod om at styrke det almindelige oplysningsarbejde om udviklingslandene, deres problemer, deres synspunkter.

Lombourn (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for en sober redegørelse om u-landspolitikken og indlede med at sige, at det konservative